

تسبیحات ده گانه در هر روز ماه رمضان

اعمال مشترکه ماه رمضان: قسم چهارم اعمال هر روز ماه رمضان؛ دوم و فرموده اند می خوانی این تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از اول تا به آخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سبحان الله

۱- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدای که همه موجودات را جفت آفرید

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدای که نور و ظلمت را برای نظم جهان قرار داد منزه است خدای که دانه و بذرها در زمین بر شکافت منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ

منزه است خدای که آنچه بچشم دیده شود و آنچه دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَهُ سَبْعَ أَرْضِينَ

منزه است خدای پروردگار جهان و جهانیان منزه است خدای شنوایی که شنواتر از او نیست از بالای عرش تا زیر هفتم زمین می شنود

وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ الْأَنِينَ وَالشَّكْوَى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَأَخْفَى

و در تاریکی بیابان و دریا می شنود و ناله و زاری خلق را می شنود راز و پنهانترین سخن خلق را

وَيَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُورِ وَيَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَلَا يُضْمُّ سَمْعَهُ صَوْتٌ

و وسوسه درون دلها را می شنود و هیچ صوتی از شنوایی او فوت نخواهد شد

۲- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود منزه است خدایی که شکافنده بذر و دانه‌هاست در زمین منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

منزه است خدای که آنچه به چشم دیده شود و آنچه دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدای که به مقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان

سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ

منزه است خدای بینایی که هیچ بیناتر از او نیست

يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَالْبَحْرِ

و هر چیز را از بالای عرش گرفته تا زیر هفتم زمین می‌بیند و هر چه در تاریکی بیابان و دریاست می‌بیند

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

و دیده‌ها او را نخواهد دید و او همه را می‌بیند و او بسی لطیف و نا پیداست و به همه امور عالم و آگاه است

(وَ) لَا تُغْشِي (تُغْشِي) بَصْرَهُ الظُّلْمَةُ وَلَا يُسْتَرُّ مِنْهُ بُسْرٌ

نه تاریکی مانع بینایی او شود و نه پرده

وَلَا يُوَارِي مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ

و نه دیواری حجاب بصیرتش گردد و نه هیچ چیز از بیابان و دریا

وَلَا يُكِنُّ (يَكِنُّ) مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ

و آنچه در این کوهها (از جواهر و معادن) و نه اسرار دلها

وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يُسْتَرُّ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ

و اندیشه درونها بر او پنهان است و نه هیچ بزرگ و کوچک

وَلَا يُسْتَخْفِي مِنْهُ صَغِيرٌ لِصَغَرِهِ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

و نه خردی چیزی بر او موجب خفا است و نه چیزی در آسمان و زمین بر او پنهان است

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

اوست خدایی که شما را در رحم مادران هر گونه بخواهد می نگارد و هیچ خدایی جز آن ذات با اقتدار و عزت و حکمت نخواهد بود

۳- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى

منزه است خدایی که شکافنده بذر و دانه ها است در زمین منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است منزه است خدای که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است

سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ

منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان منزه خدایی که ابرهای سنگین بار را ایجاد کرد

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ

و غرش رعد تسبیح و ستایش اوست و فرشتگان از او ترسان و هراسانند

وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

و برق و صاعقه را همی فرستد یا به هر که خواهد اصابت کند و بادها را برای بشارت پیشاپیش رحمت باز فرستد

وَيُنَزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَسْقِطُ الْوَرَقَ (يُسْقِطُ الْوَرَقَ) بِعِلْمِهِ

و باران را از آسمان به امر نافذ خود فرو بارد و به قدرت کامله گیاه و درختان را از زمین برویاند و باز به علم و قدرت او برگ درختان را فرو ریزد

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

منزه است خدایی که در زمین و آسمان هیچ ذره از ذرات موجودات از حیطة تصرفش بیرون نیست

وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

و هر چه از ذره کوچکتر یا بزرگتر همه در دفتر علم و حکمتش ضبط است

۴- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدایی که نور و ظلمت برقرار فرمود منزه است خدایی که بذر و دانه‌ها را در زمین بر شکافت منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

منزه است خدای که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان منزه است

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّوهُمُ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ بِمِقْدَارٍ

خدایی که می‌داند بار حمل آبستنان عالم جنسیت در رحمها چه نقصان و چه زیادت خواهد یافت و مقدار هر چیز در علم ازلی او معین است

عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سِوَاءِ مَنْكُم مَّنْ أَسْرَ الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ

و او به غیب و شهود عالم دانا است و بزرگتر از حد ادراک و برتر از هر وصف و اندیشه است در پیشگاه ازلی او
اینکه شما سخن به راز گویند یا آشکار

وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

در ظلمت شب یا روشنی روز همه یکسان است برای هر چیز پاسبانها از پیش رو و پشت سر برگماشته که به
امر خدا او را نگهبانی کنند

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى

منزه است خدایی که زندگانی را می میراند و مردگان را باز زنده می گرداند

وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

و آنچه زمین از آنها می کاهد یا در رحمها به خواست او قرار می یابد با وقت معین همه را می داند

۵- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است و منزه است خدایی که صورت آفرین است منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدایی که بذر و دانه‌ها را در زمین بر شکافت منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَىٰ وَمَا لَا يَرَىٰ سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

منزه است خدای که هر چه به چشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان

سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُوتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ

پاک و منزهی ای خدا که مالک الملک وجودی و به هر که خواهی ملک و سلطنت می بخشی و از هر که خواهی باز می گیری

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ (يَا حَيُّ) الْحَيُّ

و هر که را خواهی عزت و اقتدار می دهی و هر که را خواهی ذلیل و خوار می گردانی و هر خیر و سعادت به دست توست

إِنَّكَ (وَهُوَ) عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُوِّجُّ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوِّجُّ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

و تو را بر همه چیز کمال قدرت و توانایی است تویی که شب تار را در روز روشن و روز روشن را در شب تار بقدرت کامله داخل میگردانی

تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

و انسان زنده را از نطفه مرده و جسد مرده را باز از انسان زنده بیرون میآوری و هر که بخواهی بی حساب روزی عطا می کنی

٦- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدای که نور و ظلمت را بر نظم عالم مقرر فرمود منزه است خدای که بذر و دانه‌ها را در زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

منزه است خدایی که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالم و عالمیان

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ

منزه است خدایی که کلید عالم غیب نزد اوست و غیر او کسی بر آن آگاه نیست و هر چه در بر و بحر عالم است همه را می داند

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ

مُبِينٍ

و برگ‌ها از درخت آفرینش نیفتد مگر به علم و مشیت او و به یک دانه در اعماق زمین آگاه است و هیچ تر و خشکی نیست جز اندر دفتر علم او ضبط است

۷- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ

الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات عالم را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را بر نظم عالم مقرر فرمود

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدایی که بذر و دانه‌ها را در زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ

منزه است خدای که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه است خدا پروردگار عالمیان

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يُجْزِي بِالْآيَةِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ

منزه است خدای که سخن گویان فصیح به کمترین پایه توصیف او نرسند و عابدان و سپاسگزاران عالم هرگز ادای شکر و سپاس نعمتهایش نتوانند کرد

وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ (يَقُولُ الْقَائِلُونَ) وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنَى عَلَيَّ نَفْسِهِ

و او چنان است که خود وصف کند و برتر از آنچه ما توصیف کنیم ذات پاک خدای سبحانه چنان است که خود ثنا و ستایش خود تواند کرد

«وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ»

و هیچکس احاطه به چیزی از علمش نتواند کرد جز آنچه او خواهد

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ^۱

کرسی عزت و تخت سلطنتش آسمانها و زمین را فرا گرفته و نگهبانی آسمانها و زمین او را خسته نسازد و او خدای بلند مرتبه بزرگ است

۸- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم جهان مقرر فرموده

^۱ (سوره ابره، آیه ۲۵۵).

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدایی که بذر و دانه را در جوف زمین برشکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

منزه است خدایی که هر چه به چشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالم و عالمیان

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

منزه است خدایی که هر چه درون زمین فرو شود و هر چه از زمین بیرون آید و آنچه از آسمان فرود آید و آنچه بر آسمان بالا رود همه را می داند

وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

و او را حساب آنچه به زمین فرو شود و آنچه از زمین برآید غافل نسازد از حساب آنچه از آسمان فرود آید و به آسمان بالا رود

وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا

و نیز آنچه از آسمان نازل و به آسمان عروج کند او را غافل نسازد از آنچه به زمین فرو شود و از آن برآید

وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ

و ابداء علم به چیزی از علم به چیز دیگر بر او مشتبه نشود و نه هرگز آفریدن چیزی از آفریدن چیز دیگر او را باز دارد

وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ

و نه نگهداری چیزی از نگهداری چیز دیگر چیز وی را مانع گردد و نه چیزی با او مساوی و مشابه و عدیل و نظیر تواند بود و نه چیزی مثل و مانند اوست و او شنوا و بیناست

۹- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است منزه است خدایی که صورت آفرین است منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم جهان مقرر فرمود

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى

منزه است خدایی که بذر و دانه را در جوف زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است
منزه است خدایی که هر چه به چشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است

سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

منزه است خدای بقدر کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار جهان و جهانیان منزه است خدایی که
پدید آورنده آسمانها و زمین است

جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و ملایک را فرستادگان خود و دارای دو بال و سه بال و چهار بال قرار داد و هر چه در آفرینش بخواهد به قدرت
کامل می افزاید و او بر هر چیز توانا است

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دری که او از رحمت به روی خلق بگشاید کس نتواند بست و دری که او ببندد جز او کسش نتواند گشود و او
خدای با اقتدار و عزت و حکمت است

۱۰- سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

منزه است خدایی که بذر و دانه را در جوف زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

منزه است خدایی که هر چه به چشم دیده شود و نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه است خدا پروردگار جهان و جهانیان

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

منزه است خدایی که هر چه در زمین و آسمانها است همه را می داند

مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا
أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ

هیچ رازی سه کس با هم نگویند جز آنکه خدا چهارم آنها و پنج کس جز آنکه خدا ششم آنها و نه کمتر از آن و
نه بیشتر جز آنکه خدا هر جا باشند با آنهاست

أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُدَبُّهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

آنگاه همه را روز قیامت به نتیجه نیک و بد اعمالشان آگاه خواهد ساخت که خدا بر کلیه امور دانا است